

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten van
Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Realisatie ecoduct Teverenerheide te Landgraaf

Zaaknummer: 2019-207585

Kenmerk: 2019/91245 d.d. 12 december 2019
Verzonden: 16 december 2019

1. Aanvraag

Bij brief van 13 november 2019 heeft Provincie Limburg een vergunning ex artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming (Wnb) aangevraagd voor het realiseren van een ecoduct Teverenerheide over de Europaweg-Noord te Landgraaf dat aansluit op het bestaande ecoduct Feldbiss. Hiermee wordt de op grond van het conceptbeheerplan voor Natura 2000-gebied Brunssumerheide noodzakelijke ecologische verbindingszone tussen de Brunssumerheide en de Teverenerheide gerealiseerd. Het project heeft een (potentieel) negatief effect op de Nederlandse Natura 2000-gebieden Brunssumerheide en Geleenbeekdal en op het Duitse Natura 2000-gebied Teverenerheide. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2019-207585.

2. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving kunnen in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

3. Beoordelingskader

3.1 Artikel 2.7, tweede lid, Wnb

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitat- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

3.2 Buitenlandse Natura 2000-gebieden

Buitenlandse Natura 2000-gebieden vallen onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Dat volgt uit deze bepaling in samenhang met de begripsomschrijving van Natura 2000-gebied in artikel 1.1 van de Wnb. Uitvloeisel daarvan is dat bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, Wnb de gevolgen moeten worden betrokken die een project of andere handeling kan hebben in een buiten Nederland gelegen Natura 2000-gebied. Daarbij gaat het om alle denkbare (negatieve) gevolgen van een project of andere handeling die de natuurlijke kenmerken van een buitenlands Natura 2000-gebied kunnen aantasten. In de praktijk is het vorenstaande evenwel met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden. Resulteert een zodanige aanvraag niet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke referentiesituatie(s), dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit worden gegaan dat significante effecten zijn uitgesloten. Alsdan bestaat geen verplichting tot het maken van een passende beoordeling en kan worden overgegaan tot vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, Wnb.

In het geval dat een vergunningaanvraag voor een project wel voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke referentiesituatie(s), is het antwoord op de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kan hebben afhankelijk van het toetsingskader dat wordt gehanteerd. Op grond van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 april 2014 (zaaknummer 201304768/1/R2) inzake RWE Eemshaven, kan voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden toepassing worden gegeven aan een daarvoor relevant buitenlands toetsingskader.

4. Overwegingen

4.1 Documenten aanvraag

Onderhavige aanvraag voor het realiseren van een ecoduct Teverenerheide over de Europaweg-Noord te Landgraaf is door aanvrager onderbouwd met de volgende documenten:

1. 'Aanvraagformulier vergunning of ontheffing Wet natuurbescherming', ondertekend d.d. 12 november 2019;
2. 'Module 1a Gebiedsbescherming';
3. Rapport 'Update natuuronderzoek ecologische verbinding en ecoduct Teverenerheide', door XXXX, met referentie: BF9318T&PRP002F02, van 22 oktober 2018;
4. Rapport 'Onderbouwing stikstofdepositie ecoduct Teverenerheide en EVZ', door XXXX, met referentie: BG8341TPRP1911111347, van 8 november 2019;
5. Rapport 'Natuurtoets en detaillering bomenkap t.b.v. Kwaliteitsimpuls EVZ Brandenburg', door XXXX, met referentie: BF9318101101TPR004F02, van 1 juli 2019;
6. Tekening 'Constructie Ecoduct Voorlopig Ontwerp' met kenmerk: BF9318-100-100_205, van 21 januari 2018;
7. Tekening 'Inrichting rondom het ecoduct', met kenmerk: BF9318-100-100_204, van 21 januari 2019;
8. Tekening 'Dwarsprofielen Ecoduct t.b.v. ecologische inrichting', met kenmerk: BF9318-100-100_203, van 21 januari 2019.

4.2 Omschrijving project

De Brunssummerheide is gelegen in het zuidoosten van Limburg. Het ligt in de gemeenten Brunssum, Heerlen en Landgraaf. Door de stedelijke en infrastructurele ontwikkelingen is het gebied nagenoeg ingesloten door de agglomeraties Brunssum, Heerlen en Landgraaf die onderdeel uitmaken van Parkstad Limburg. Het gebied grenst aan het Duitse natuurgebied Teverenerheide, eveneens een Natura 2000-gebied. Met het realiseren van het ecoduct Teverenerheide over de Europaweg-Noord te Landgraaf, dat aansluit op het bestaande ecoduct Feldbiss, wordt de ecologische verbindingzone (EVZ) tussen de Brunssummerheide (Brandenberg) en de Teverenerheide gerealiseerd. Het conceptbeheerplan van het Natura 2000-gebied Brunssummerheide¹ stelt het bewerkstelligen van zo'n ecologische verbinding door realisatie van een ecoduct voor als mitigerende maatregel. De ecologische verbinding betekent een concrete invulling van het streven naar één 2.000 ha groot Heidennatuurpark tussen Rodebach/Rode Beek/Schinveldse Bossen, Teverenerheide en Brunssummerheide. Overigens beoogt het plangebied weliswaar een verbinding tussen twee Natura 2000-gebieden, maar is het zelf geen onderdeel van een Natura 2000-gebied. Voor het ecoduct en de EVZ zijn twee fasen te onderscheiden: 1) de aanlegfase van maximaal één jaar en 2) de gebruiksfase.

4.3 Beoordeling stikstof effecten op Natura 2000-gebieden

Voor wat betreft depositie van stikstof uit de lucht is er tijdens de aanlegfase onvermijdelijk sprake van externe werking op meerdere Natura 2000-gebieden. Inzet van gemotoriseerd materieel is hoe dan ook nodig voor het realiseren van het ecoduct en dit is onlosmakelijk verbonden met emissie en depositie van

¹ Natura 2000, Concept-Beheerplan Brunssummerheide, 9 augustus 2009
2019/91245

stikstof. In de aanlegfase wordt bovendien de Europaweg-Noord tijdelijk afgesloten en het verkeer omgeleid via de buitenring, waardoor deze stikstofemissiebron tijdelijk wordt verplaatst. Depositie van stikstof kan leiden tot verzuring en vermesting van de bodem, waarbij met name vermesting een probleem kan vormen in relatie tot natuurwaarden die afhankelijk zijn van voedselarme omstandigheden. Om mogelijke effecten van de stikstofdepositie als gevolg van de aanleg van het ecoduct en de EVZ vast te stellen, zijn op 10 oktober 2019 verspreidingsberekeningen uitgevoerd met AERIUS Calculator versie 2019, het meest actuele en representatieve rekenprogramma daarvoor. In de omgeving van het aan te leggen ecoduct en de te ontwikkelen EVZ liggen drie Natura 2000-gebieden:

- De Brunssummerheide op circa 140 meter van het ecoduct en de werkzaamheden voor de EVZ;
- De Teverenerheide net over de grens in Duitsland op circa 100 meter van het ecoduct en circa 300 meter van de werkzaamheden voor de EVZ;
- Het Geleenbeekdal op een afstand van circa 5,6 kilometer.

De berekeningen (zie document 4) laten zien dat de drie hierboven genoemde Natura 2000-gebieden de enige zijn die mogelijk beïnvloed worden door de tijdelijke depositietoename gedurende de aanlegfase. Voor deze drie gebieden is daarom een effectbeoordeling noodzakelijk.

4.4 Beoordeling stikstofeffecten aanlegfase op Brunsummerheide

Op de Brunssummerheide komen de volgende stikstofgevoelige habitattypen voor:

▪ H3160	Zure vennen
▪ H4010A	Vochtige heiden
▪ H4030	Droge heiden
▪ H6230	Heischrale graslanden
▪ H7110B	Actieve hoogvenen
▪ H7150	Pioniervegetaties met snavelbiezen
▪ H91D0	Hoogveenbossen

H3160 Zure vennen

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van maximaal 1,15 mol N/ha/j. Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en geen tijdelijke bijdrage nodig. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa vijf tot tien procent. Bij de huidige achtergronddepositie van circa 1.395 mol N/ha/j is de variatie daarmee zo'n 69 tot 139 mol. Een tijdelijke bijdrage van 1,15 mol N/ha/j valt in het niet bij deze fluctuatie. De effecten van stikstofdepositie op een habitatype zijn op basis van gemiddelden over een langere periode. De tijdelijke bijdrage van 1,15 mol N/ha/j leidt zeker niet tot significante negatieve gevolgen. Bovendien heeft dit habitatype door recente maatregelen in het kader van het Programma Aanpak Stikstof (PAS) een hydrologische boost gekregen waardoor het robuuster is geworden. Het project leidt niet tot conflicten met het duurzaam behalen van de geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen (behoud van kwaliteit en oppervlakte).

H4010A Vochtige heiden

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van maximaal 2,44 mol N/ha/j. Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en geen tijdelijke bijdrage nodig. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa vijf tot tien procent. Bij de huidige achtergronddepositie van circa 1.124 mol N/ha/j is de variatie daarmee zo'n 57 tot 113 mol. Een tijdelijke bijdrage van 2,44 mol N/ha/j valt in het niet bij deze fluctuaties. De effecten van stikstofdepositie op een habitatype zijn op basis van gemiddelden over een langere periode. De tijdelijke bijdrage van 2,44 mol N/ha/j leidt zeker niet tot significante negatieve gevolgen. Daarnaast veroorzaken de werkzaamheden juist een verbetering voor een deel van het habitatype. Door kap van de bomen in het inrijgebied van de vochtige heide van de Brandenberg zal er minder stikstof gevangen worden en via het grondwater aan het systeem van het habitatype worden toegevoegd. Dit zorgt voor een vermindering van 13.500 mol N/j dat ingevangen wordt op de Brandenberg. Het project leidt niet tot conflicten met het duurzaam behalen van de geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen (verbetering van kwaliteit en oppervlakte).

H4030 Droge heiden

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype van maximaal 12,32 mol N/ha/j (berekend voor de Brandenberg) is de hoogste bijdrage van alle habitatypes. Deze tijdelijke toename wordt met name veroorzaakt door de werkzaamheden in en vlak naast het habitatype zelf voor de ontwikkeling van de EVZ. Deze werkzaamheden duren drie tot zes weken. Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en geen tijdelijke bijdrage nodig. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa vijf tot tien procent. Bij de huidige achtergronddepositie van circa 1.177 mol N/ha/j is de variatie daarmee zo'n 59 tot 118 mol. Een tijdelijke bijdrage van 12,32 mol N/ha/j valt in het niet bij deze fluctuaties. De effecten van stikstofdepositie op een habitatype zijn op basis van gemiddelden over een langere periode. Het habitatype heeft een matige tot goede kwaliteit die ook stabiel is en een oppervlak die stabiel tot positief is. De tijdelijke bijdrage van 12,32 mol N/ha/j leidt daarom zeker niet tot significante negatieve gevolgen. Daarnaast veroorzaken de werkzaamheden juist een verbetering voor het habitatype: door de kap van de bomen vangt de droge heide minder stikstof in, omdat er geen werveling door de bosrand meer ontstaat. Het project leidt niet tot conflicten met het duurzaam behalen van de geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen (verbetering van kwaliteit en oppervlakte).

H6230 Heischrale graslanden

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van 0,16 tot maximaal 0,23 mol N/ha/j. Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en geen tijdelijke bijdrage nodig. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa vijf tot tien procent. Bij de huidige achtergronddepositie van circa 1.210 mol N/ha/j is de variatie daarmee zo'n 60 tot 121 mol. Een tijdelijke bijdrage van 0,16 tot 0,23 mol N/ha/j valt in het niet bij deze fluctuaties. De effecten van stikstofdepositie op een habitatype zijn op basis van gemiddelden over een langere periode. De tijdelijke bijdrage van maximaal 0,23 mol N/ha/j leidt zeker niet tot significante negatieve gevolgen. Bovendien is dit habitatype door jaarlijks uitgevoerde PAS-maatregelen (extra maaien en afvoeren) robuuster geworden. Het project leidt niet tot conflicten met het duurzaam behalen van de geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen (verbetering van kwaliteit en oppervlakte).

H7110B Actieve hoogvenen

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is een tijdelijke toename van de stikstofdepositie van maximaal 2,44 mol N/ha/j (berekend voor de Brandenburg). Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies te komen is een langdurige en geen tijdelijke bijdrage nodig. Daarbij fluctueert de achtergronddepositie jaarlijks afhankelijk van de meteorologische omstandigheden met circa vijf tot tien procent. Bij de huidige achtergronddepositie van circa 1.084 mol N/ha/j is de variatie daarmee zo'n 54 tot 108 mol. Een tijdelijke bijdrage van maximaal 2,44 mol N/ha/j valt in het niet bij deze fluctuatie. De effecten van stikstofdepositie op een habitatype zijn op basis van gemiddelden over een langere periode. De tijdelijke bijdrage van maximaal 2,44 mol N/ha/j leidt zeker niet tot significante negatieve gevolgen. Daarnaast veroorzaken de werkzaamheden juist een verbetering voor het habitatype doordat de kap van de bomen in het inrijgebied voor minder stikstofvang zorgt en er dus minder stikstof via het grondwater aan het systeem van het habitatype wordt toegevoegd. Ook zal daardoor minder regenwater verdampen wat dit hydrologisch gevoelige habitatype ten goed komt. Het project leidt niet tot conflicten met het duurzaam behalen van de geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen (verbetering van kwaliteit en oppervlakte).

H7150 Pioniervegetaties met snavelbiezen

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype van maximaal 12,32 mol N/ha/j (berekend voor de Brandenburg) is de hoogste bijdrage van alle habitatypen. Deze tijdelijke toename wordt met name veroorzaakt door de werkzaamheden in en vlak naast het habitatype zelf voor de ontwikkeling van de EVZ. Het betreft het kappen van met name berken en het plaggen van de voedselrijke toplaag. Deze werkzaamheden duren drie tot zes weken. De KDW van dit habitatype wordt op de Brunssummerheide niet overschreden, ook niet met deze tijdelijke toename. De tijdelijke bijdrage van maximaal 12,32 mol N/ha/j leidt daarom zeker niet tot significant negatieve gevolgen. Daarnaast veroorzaken de werkzaamheden juist een verbetering voor het habitatype: door de kap van de bomen vangt de droge heide minder stikstof in, omdat er geen werveling door de bosrand meer ontstaat. Het project leidt niet tot conflicten met het duurzaam behalen van de geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen (verbetering van kwaliteit en oppervlakte).

H91D0 Hoogveenbossen

Het projecteffect in de aanlegfase op dit habitatype is maximaal 0,39 mol N/ha/j. De KDW van dit habitatype wordt op de Brunssummerheide niet overschreden, ook niet met deze tijdelijke toename. De tijdelijke bijdrage van maximaal 0,39 mol N/ha/j leidt daarom zeker niet tot significant negatieve gevolgen. Het project leidt niet tot conflicten met het duurzaam behalen van de geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen (verbetering van kwaliteit en oppervlakte).

4.5 Beoordeling stikstofeffecten aanlegfase op Teverenerheide

Voor het totale Natura 2000-gebied Teverenerheide in Duitsland is een maximale tijdelijke toename van stikstofdepositie van 0,86 mol N/ha/j berekend. Dit is beduidend minder dan de 7,14 mol N/ha/j die de Duitse wetgeving hanteert als grens voor toelaatbare toename van stikstofdepositie op een Natura 2000-gebied. Juridisch gezien is er dus geen bezwaar tegen vergunningverlening door het Nederlandse bevoegde gezag. Maar ook ecologisch gezien is de stikstoftoename van dien aard dat geen negatief effect op de habitatypen in het Natura 2000-gebied valt te verwachten. De toename is zeer tijdelijk en zeer klein zodat geen sprake zal zijn van verruigende en/of verzurende werking die van invloed is op de habitatypen.

4.6 Beoordeling stikstofeffecten aanlegfase op Geleenbeekdal

Voor het totale Natura 2000-gebied Geleenbeekdal is een maximale toename van de stikstofdepositie van minder dan 0,01 mol N/ha/j berekend. Deze toename is er alleen voor het habitatype H91E0C vochtige alluviale bossen. Dit type kent geen overschrijding van de KDW. Doordat de KDW niet is overschreden en de toename zo klein en zeer tijdelijk is, zijn geen effecten van verzuring en vermessing te verwachten. De tijdelijke toename leidt niet tot significant negatieve effecten.

4.7 Beoordeling stikstofeffecten gebruiksfase EVZ

In de gebruiksfase zijn er geen stikstofeffecten. Er kan echter beredeneerd worden dat in de gebruiksfase de belasting met nitraat van het hydrologische systeem permanent en duurzaam vermindert. Door de kap van bomen vermindert immers de invang van stikstofdepositie. Dit is stikstof die niet kan infiltreren in de bodem en in de vorm van nitraat het grondwater kan vervuilen. Voor de Brandenburg is als gevolg daarvan een permanente vermindering van 13.500 mol N/j berekend. Bovendien treedt als gevolg van de kap van met name naaldbomen minder evapotranspiratie op. Dit betekent dat er meer neerslag in de Brandenburg kan infiltreren en dat zo de hoeveelheid kwel in de habitattypen wordt vergroot. Dit draagt bij aan het robuuster maken van het hydrologische systeem van de Brandenburg. Daarnaast maakt de EVZ door het verbinden van verschillende locaties van gelijke habitattypen deze habitattypen blijvend robuuster en dus beter bestand tegen negatieve effecten van bijvoorbeeld stikstofdepositie.

4.8 Beoordeling overige effecten op Natura 2000-gebieden

Wat betreft overige effecten ten gevolge van onder meer geluid, licht, trillingen en dergelijke is uit een natuuronderzoek (zie document 3) gebleken dat de Habitatrichtlijnsoorten, waarvoor in beide Natura 2000-gebieden instandhoudingsdoelstellingen zijn geformuleerd, zich niet in de directe omgeving van het plangebied bevinden. Ze worden hiervan afgeschermd door het plateau van de Brandenburg en bos. Daarnaast is een drukke weg aanwezig, alsook verschillende industriële activiteiten. De realisatie van het ecoduct leidt daarom niet tot negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen ten gevolge van eerdergenoemde storingsfactoren. Uit het natuuronderzoek kan voorts geconcludeerd worden dat negatieve effecten op (regionale) grondwaterstromen en de waterhuishouding in het algemeen niet aan de orde zijn, noch verontreiniging zoals bedoeld in de Effectenindicator 'Natura 2000 – ecologische randvoorwaarden en storende factoren' op de website van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. Dit geldt voor zowel de aanleg- als de gebruiksfase.

4.9 Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat de aangevraagde activiteit geen (significante) negatieve effecten zal veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Het natuurschoon en de natuurwetenschappelijke betekenis zullen geen negatieve gevolgen ondervinden, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteit in overeenstemming met het bepaalde in de Wnb.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan Provincie Limburg een vergunning krachtens artikel 2.7, tweede lid, te verlenen voor het realiseren van een ecoduct Teverenerheide over de Europaweg-Noord te Landgraaf dat aansluit op het bestaande ecoduct Feldbiss, om zo de op grond van het conceptbeheerplan voor Natura 2000-gebied Brunssumerheide noodzakelijke ecologische verbindingszone tussen de Brunssumerheide en de Teverenerheide te realiseren, zoals aangevraagd d.d. 13 november 2019 (onder ingekomen kenmerk 2019/83771), waarbij de gevolgen voor de Natura 2000-gebieden Brunssumerheide, Teverenerheide en Geleenbeekdal zijn gezien;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 6;
3. dat deze vergunning wordt verleend voor de periode datum van 1 februari t/m 31 december 2020;
4. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 13 november 2019 (opgesomd in paragraaf 4.1 'Documenten aanvraag') deel uitmaken van deze vergunning.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
clustermanager Vergunningen, Toezicht en Handhaving, team Vergunningen

6. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

1. De vergunning geldt alleen voor de activiteiten die conform de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 13 november 2019 (opgesomd in paragraaf 4.1 'Documenten aanvraag') worden uitgevoerd.
2. De vergunning geldt voor het realiseren van een ecoduct Teverenerheide over de Europaweg-Noord te Landgraaf dat aansluit op het bestaande ecoduct Feldbiss, om zo de op grond van het conceptbeheerplan voor Natura 2000-gebied Brunssumerheide noodzakelijke ecologische verbindingszone tussen de Brunssumerheide en de Teverenerheide te realiseren.
3. Tijdens de uitvoering van de werkzaamheden dient een afschrift van de vergunning op de locatie van de activiteiten aanwezig te zijn en op verzoek te worden getoond aan de daartoe bevoegde toezichthouder of opsporingsambtenaar.
4. Indien blijkt dat de in de vergunning gestelde termijn niet voldoende is om de werkzaamheden waarop de vergunning betrekking heeft uit te voeren, dient minimaal 8 weken voor het verstrijken van deze termijn, een verzoek tot verlenging van de vergunning ingediend te worden.

